

Ještě to v sobě hledám

Michal Hruža

Den za dnem, týden za týdnem,
proplouvám svým daným osudem,
necháme se vést pod nekonečnem hvězd,
nemůžem se splést na křižovatkách vyšlapaných cest.

Tak pojd', tak tedy rozhoupáme loď,
vdyť co se může stát,
hrozí jen do propasti pád.

Na polštářový hoře ležíme,
o nebezpečí lože toužíme,
ostří ostrého nože cítíme,
o smrti Mrtvého moře nevíme.

Rozumíš tomu, co ti tu říkám,
čeho se dotýkám a zříkám,
jaký je rozhodnutí, vzplanutí, vzlétnutí,
nebo utonutí?

Na všechno odpověď nemám
ještě to v sobě hledám...

Den za dnem, týden za týdnem,
proplouváme křížem i podél sebe navzájem,
jsem zbabělec a srab,
snad vlastně trochu rád,
prej co si budem přát,
to všechno můžem akorát.

Na polštářový hoře ležíme,
o nebezpečí lože toužíme,
ostří ostrého nože cítíme,
o smrti Mrtvého moře nevíme.

Rozumíš tomu, co ti tu říkám,
čeho se dotýkám a zříkám,
jaký je rozhodnutí, vzplanutí,
vzlétnutí, utonutí?

Na všechno odpověď nemám
ještě to v sobě hledám...

Na polštářový hoře ležíme,
o nebezpečí lože toužíme,
ostří ostrého nože cítíme,
o smrti Mrtvého moře nevíme.

Rozumíš tomu, co ti tu říkám,
čeho se dotýkám a zříkám,
jaký je rozhodnutí, vzplanutí,
vzlétnutí, utonutí?